

Р А З Н И

Хора, които не се боятъ отъ смъртъта. — Смъртъта плаши всѣкиго — и богати и бедни. Гроба и погребалния ковчегъ навѣватъ на всѣкиго мрачни мисли и чувства. Но има хора, които не се страхуватъ отъ смъртъта и дори могатъ да си правятъ весели шегѣ съ нея.

Разказватъ, че знаменития испански императоръ Карлъ V, следъ като се отрекълъ отъ престола и се поселилъ въ единъ манастиръ, поржчалъ да го опѣятъ въ черквата на манастиря както се опѣва мъртвецъ. Слугитѣ му, които носѣли восѣчни свѣщи, изобразявали печалното шествие до църквицата. Императорътъ вървѣлъ подиръ тѣхъ, наметнатъ съ бѣло погребално платно. Срѣдъ църквата билъ сложенъ погребаленъ ковчегъ, въ който Карлъ V легналъ тѣй, както полагатъ истинскитѣ мъртавци. Почнало опѣването. Самъ Карлъ, лежейки въ ковчега, приглашалъ на пѣвцитѣ. Когато се свършило опѣлото, вратата на църквата били затворени. Като останалъ самъ, императорътъ се изправилъ и си отишълъ въ квартирата. На другия день Карлъ V заболѣлъ отъ треска и подиръ мѣсець умрѣлъ (1558 г.). Не се знае отъ какво е причинена смъртъта; дали отъ силно душевно вълнение, или отъ простудяване въ църквата.

Два вѣка по-рано се знае другъ подобенъ случай въ Тулуза (Франция). Единъ съвсемъ здравъ човѣкъ си наредилъ опѣло въ една манастирска църква. На погребението били поканени много хора, и живия мъртвецъ лежалъ въ ковчега обиколень съ 40 горящи свѣщи. Когато опѣлото се свършило, поставили ковчега въ олтаря, а умрѣлия станалъ и поканилъ гоститѣ си на разкошенъ обѣдъ.

Императоръ Максимилианъ I, кждето ходѣлъ, возѣлъ следъ себе си погребаленъ ковчегъ и всички нужни нѣща за погребение, включително лопати и мотики за из-